

חופן של שקרים ג'רלדין מק-קורין. תירגמה: נעמי כרמל. איורים: כריסטינה

קדמון. הוצאת נגה, 200 עמ'. נדפס בהארץ-ספרים, 1994

מאת יחיעם פדן

יש ילדים האוהבים סיפורי הרפתקאות, אחרים קוראים רק סיפורי דמיון, וכמובן רבים אינם קוראים כלל. את ספרה כתבה ג'רלדין מק-קורין לכולם; מכל מקום, היא ניסתה "למכור" משהו לכל קורא: מסיפור המסגרת המשעשע ורב המשמעות נובעים סיפורים קצרים המהוים מעין אלוזיות לסוגים ספרותיים שונים, ואלה אמורים לגרום עונג למי שקרא סיפורים דומים – ולעודד לקריאה מי שלא קרא כלל. לאילסה בת ה-12 זה באמת קורה: היא מגלה שהספרים מושכים אותה יותר מאשר בעבר.

אילסה פובי, ילדה טובה, נשלחה לספרייה העירונית למשימה משעממת, ופגשה שם בחור מוזר לבוש בבגדי קריקט. מההתחלה היה ברור לה שהוא שקרן, ורושם כזה הוא עושה גם על הקורא. ובכל זאת החינוך הטוב פועל, ואילסה מציעה לבחור לבוא לעבוד בחנות העתיקות של אמה האלמנה. הקורא עומד מיד על הניגוד בין השקרן המועד לבין האם שהיא אומרת-אמת כפייתית: שעון המטוטלת מקולקל ואין בו כלל גלגלי שיניים; הצ'מבלו אינו מנגן וכן הלאה. מכאן ברור גם מדוע אודרי פובי אינה מצליחה למכור דבר. הבחור, שקרא לעצמו MCC ברקשיר, התלהב למראה ספרים אחדים שהתגלגלו לחנות בתוך רהיטים מיד שנייה, ושקע בקריאה; כל קונה שנכנס לחנות זכה לשמוע מפיו סיפור הקשור ברהיט שמשך את תשומת לבו – וכך נמכרו החפצים בזה אחר זה. רק אילסה הבחינה בקשר שבין סיפור זה או אחר לבין הספר שקרא ברקשיר באותו יום.

מכלול הסיפורים משקף יותר מכול את המטען התרבותי המשותף לבריטים ולכל מי שמקורב לתרבות זו. מסופר בהם על ימי האימפריה בהודו, על האמונות התפלות של האירים, על החרסינה העדינה שיובאה מסין, על הרדיפות הדתיות מימי אליזבת הראשונה, על שליטת בריטניה בים – וכן יש בהם סיפורי ערפדים, רצח ושירה מהמטען התרבותי הכללי שהבריטים מייחסים לעצמם.

סופו של הסיפור מביא לשיאם את הרמזים המפוזרים לאורכו ומנסח הגד שאינו חד משמעי בשאלת האמת והשקר; גם אחדים מהסיפורים עוסקים בכך – ובכלל זה בשאלה האם גיבור ספרותי אמיתי או מומצא (כלומר, שקרי) ואולי בעצם הוא קיים יותר מהשכן, או אף מן הסופר. במלים אחרות, מיהו MCC ברקשיר – בשר-ודם או דמות דמיונית? כאילו כדי להמחיש זאת, איש אינו יודע יותר מדי על ג'רלדין מק-קורין. ידוע רק שכתבה ספרים נוספים, והייתה השנה בצוות השופטים של פרס גארדיין. ספרה *חופן של שקרים* זיכה אותה בפרס קארנגי.

בצד השבח המגיע להוצאת "נגה" על הוצאת ספר קריאה משובח, האמור גם לעודד קריאה כערך מוסף, ולכריסטינה קדמון – שהעניקה לספר את המיטב שביכולת האיור שלה – אין מנוס מלברר מדוע לא נמסר התרגום לעורך מקצועי. לא אחת הצליחה המתרגמת, נעמי כרמל, להעביר לעברית את השימוש היפהפה שעשתה מק-קורין בשפה; אבל יש גם מעידות שאין להן הצדקה. מי שהציל קערת

חרסינה מחורבנה הימי – פשוט תפס בה בטרם שקעה במים; שודדי הים פעלו בחופי אמריקה המרכזית ולא בחוף הספרדי; מה הזוית שלך ו-סיסי אינם עברית; אבל חמור מכול אלה הוא השיר שנכתב בידי "המשורר לוריאט" (עמ' 69) – שיבוש מכוער, מפני שבמקור כתוב כך: " Oh yes! By the Poet Laurate, "wasn't it" (עמ' 55), או בעברית: "המשורר המהולל בהא הידיעה".

הבעיה החמורה ביותר היא בשיר עצמו. גם הטוב במתרגמי הפרוזה אינו אמור לדעת בהכרח לתרגם שירה; כשהוא נתקל בחרוז שאינו בר-פיצוח, מוטב שיפנה למי שמקצועו בכך. במיוחד נכונים הדברים כאן, שהרי בכך שאימצה את תבנית השירה האנגלית, במשקל מדויק של הקסמטר יאמבי ובחרוז המסורג (א-ג, ב-ד), התכוונה ג'רלדין מק-קורין, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לסוג ספרותי מתנגן זה. בכך היא מצטרפת לשורה ארוכה של סופרים המטפחים את השירה האנגלית באמצעות שורה קסומה, שורה של ציטוטים (למשל, סקוט או'דל בקתלין, אנא, שובי הביתה: למעשה, גילוייה-מחדש של השירה הוא מניע מרכזי בחייה של קתלין) או – כמו כאן – בחיקוי מודע לצורה מקובלת זו. נוכח הכוונה הזאת, המטמורפוזה שעברו המשקל והחרוז במעבר לעברית מזעזעים: אצל נעמי כרמל נותרו חרוזים מעטים, ואף אלה מאולצים לא אחת (חרבות/ משרתות); וגם המשקל נעדר. מאחר שאין מדובר בשיר קצר אלא ב-29 בתים המשתרעים על פני חמישה עמודים (!) קשה להסתפק בתוכן העלילתי של השיר. כדי להמחיש הן את הפער בין המקור לתרגום והן את מה שאפשר היה לעשות, פניתי לנימה קרסו – מתרגמת מיומנת בעיקר של שירה וטקסטים בחריזה ובמשקל – ולהלן השוואה בין מקור לשני תרגומים (בתים i ו-iv):

i First came the linen, like a fall of snow -
 A level glacier, glazed by starch & heat,
 Falling in sheer, white bluffs to the rug below
 To fold across the eight, carved, lion-claw feet;
iv Beside the window Lady Bowdley stood,
 Her fingers clasped, her noble face dismayed:
 Would the Prince be late? And if he would,
 Could the quail omelettes be delayed?

דוגמת התרגום שנדפס:

i תחילה באה המפה, כמפולת שלגים -
 קרחון שטוח, מוקשה בעמילן וחום,
 גולש אל השטיח בצוקים לבנים תלולים
 ועוטף שמונה רגלי אריה מגולפות;
iv בעד החלון נשקפה לידי בודלי,
 אצבעותיה קפוצות, בפניה האציליים חרדה:

היאחר הנסיך? ואם כן,
האם אפשר להשהות את חביתת השלֹוים? (תר' נעמי כרמל)

דוגמת תרגום של נימה קרסו:
i תחילה הניחו המפה, משטח צחור כשלג,
מזוגג כפני קרחון מחום ועמילן.
מטה משתפלים שוליה כאדוות הפלג
עד לשמונה כפות הכפיר, נוגעים הם בכולן.
iv בודליי הגבירה מבעד לחלון צפתה,
אצבעותיה היא פוכרת, על פניה עב.
האם יבוא כבוד הנסיך בזמן? (כך תהתה)
אם יבוש, מה יהיה על חביתות השלֹו? (תר' נימה קרסו)

נקל להיווכח שמק-קורין מקפידה הן על שני חרוזים בכל בית (snow/below heat/feet וכו), וכך עושה גם נימה קרסו (שלג/פלג, עמילן/בכולן וכן הלאה).
אצל נעמי כרמל החרוז שלגים/תלולים מקרי בהחלט, ואינו מייצג. כדי לעמוד על העדר המשקל בתרגומה של כרמל, די להתבונן בשורה השלישית בבית הרביעי. בשורה השנייה באותו בית כתבה נימה קרסו "אצבעותיה לפותות ועל פניה עב"; מתבקש לכתוב "אצבעותיה פוכרת", אמרתי; הצירוף הלשוני נכון, אמרה נימה קרסו, אבל לא הייתה מוכנה לוותר על חצי פעימה במשקל.
הקורא בתרגום לעברית מוותר על כרחו על המשקל והחרוז, וספק אם יפעל עליו הקסם שבשירה המתנגנת יפה כל כך באנגלית. בכך מחטיא התרגום את האלוזיה המסוימת שאליה התכוונה ג'רלדין מק-קורין. ובכל זאת צריך לקוות שילדים המציצים בספר זה – ייפגעו די הצורך כדי שירצו לקרוא בו, ולקרוא בכלל.

מכתבים:

למיכאל הנדלזלץ שלום רב,י במנחם אב, 18 ביולי 1994
אשמח אם תהיה שותף לדעתי, המצורפת להלן, או תחשוב שהיא ראויה לדפוס,
או שני הדברים גם יחד. האם אתה מוכן להודיע לי בהקדם מה החלטת? אם לא
תרצה במצ"ב, אנסה את מזלי במקום אחר, בכאב לב אבל בלא טינה.
בברכה,
יחיעם פדן

מצורפת ביקורת על ספרה של ג'רלדין מק-קורין, "חופן של שקרים", בתרגומה של
נעמי כרמל ובהוצאת "נגה"; איורים: כריסטינה קדמון.
G McCaughrean A pack of lies Oxford Uni Press 1988

למיכאל שלום רב, 27 ביולי 1994
כמצוותך, כתבתי מחדש פסקה שלפני הדוגמאות מהשיר והפסקה שאחריה, וכן
שיניתי שורה בתרגום של נימה קרסו לפי בקשתה. משום כך צירפתי להלן
הפסקאות החדשות ובנוסף - הרשימה במלואה מחדש. כדי למנוע סיבוך אימצתי
השם ג'רלדין מק-קורין ומחקתי המשפט בסוגריים לקראת סוף הפסקה השלישית.
נ"ב מצ"ב צילום שטר 50 פרנק - ולא 500 - המוקדש לסן אקזופרי.
בברכה, יחיעם

נוסחים שבוטלו/הוחלפו:

מספר ההברות אינו זהה בעברית ובאנגלית במשקל היאמבי מסתבר המשקל בכך
שאימצה את תבנית השירה האנגלית, במשקל מדויק של הקסמטר יאמבי ובחרוז
המסורג, התכוונה ג'רלדין מק-קורין, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לסוג ספרותי
זה. בכך היא מצטרפת לשורה ארוכה של סופרים המטפחים את השירה האנגלית
באמצעות שורה קסומה או שורה של ציטוטים (למשל, סקוט או'דל ב"קתלין,
אנא, שובי הביתה": למעשה, גילויה-מחדש של השירה הוא מניע מרכזי בחייה של
קתלין). לגבי חלק מקוראיה הצעירים - באנגלית - אין זו
הבעיה החמורה ביותר היא בשיר עצמו. גם הטוב במתרגמי הפרוזה אינו אמור
לדעת בהכרח לתרגם שירה - כשהוא נתקל בחרוז שאינו בר-פיצוח, מוטב שיפנה
למי שמקצועו בכך. אחרי שהזדעזעתי די הצורך מהמטמורפוזה שעברו המשקל
והחרוז במעבר לעברית, פניתי לנימה קרסו - והנה השוואה בין מקור לשני
תרגומים (בתים i ו-iv).
כוונתה של ג'רלדין מק-קורין היתה, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לשירה; לפחות
כוונה זו הוחטאה בתרגומה של נעמי כרמל. ובכל זאת צריך לקוות שילדים
המציצים בספר זה ייפגעו די הצורך כדי שירצו לקרוא בו ולקרוא בכלל.

פסקה חלופית לפני הדוגמאות:

{ כאן מקום המקור ו-21 התרגומים }

פסקאות במקום הפסקה האחרונה

כך העתקתי מקובץ הארץ 94:

חופן של שקרים ג'רלדין מק-קורין. תירגמה: נעמי כרמל. איורים: כריסטינה קדמון. הוצאת נגה, 200 עמ', 38 ש"ח (?).

מאת יחיעם פדן

יש ילדים האוהבים סיפורי הרפתקאות, אחרים קוראים רק סיפורי דמיון, וכמובן רבים-רבים אינם קוראים כלל. את ספרה כתבה ג'רלדין מק-קורין לכולם; מכל מקום, היא ניסתה "למכור" משהו לכל קורא: מסיפור המסגרת המשעשע ורב המשמעות נובעים סיפורים קצרים המהוים מעין אלוזיות לסוגים ספרותיים שונים, ואלה אמורים לגרום עונג לכל מי שקרא סיפורים דומים - ולעודד לקריאה נוספת מי שלא קרא. לאילסה בת ה-12 זה באמת קורה: היא מגלה שהספרים מושכים אותה יותר מאשר בעבר.

אילסה פובי, ילדה טובה, נשלחה לספרייה העירונית למשימה משעממת, ופגשה שם בחור מוזר לבוש בבגדי קריקט. מההתחלה היה ברור לה שהוא שקרן, ורושם כזה הוא עושה גם על הקורא. ובכל זאת החינוך הטוב פעל, ואילסה הציעה לבחור לבוא לעבוד בחנות העתיקות של אמה האלמנה. הקורא עומד מייד על הניגוד בין השקרן המועד לבין האם שהיא אומרת-אמת כפייתית: שעון המטוטלת מקולקל ואין בו כלל גלגלי שיניים; הצ'מבלו אינו מנגן וכן הלאה. מכאן ברור גם מדוע אודרי פובי אינה מצליחה למכור דבר. הבחור, שקרא לעצמו MCC ברקשיר, התלהב למראה ספרים אחדים שהתגלגלו לחנות בתוך רהיטים יד שנייה, ושקע בקריאה; כל קונה שנכנס לחנות זכה לשמוע מפיו סיפור הקשור ברהיט שמשך את תשומת לבו - וכך נמכרו החפצים בזה אחר זה. רק אילסה הבחינה בקשר שבין סיפור זה או אחר לבין הספר שקרא ברקשיר באותו יום.

מכלול הסיפורים משקף יותר מכל את המטען התרבותי המשותף לבריטים וחלקית לכל מי שמקורב לתרבות זו. מסופר בהם על ימי האימפריה בהודו, על האמונות התפלות של האירים, על החרסינה העדינה שיובאה מסין, על הרדיפות הדתיות מימי אליזבת הראשונה, על שליטת בריטניה בים - וכן יש בהם סיפורי ערפדים, רצח ושירה מהמטען התרבותי הכללי שהבריטים מייחסים לעתים לעצמם.

סופו של הסיפור מביא לשיאם את הרמזים המפוזרים לאורכו ומנסח הגד שאינו חד משמעי בשאלת האמת והשקר - גם אחדים מהסיפורים עוסקים בכך - ובכלל זה בשאלה האם גיבור ספרותי אמיתי או מומצא (כלומר, שקרי) ואולי בעצם הוא קיים יותר מהשכן, או אף מן הסופר. במלים אחרות, מיהו MCC ברקשיר - בשר-ודם או דמות דמיונית? כאילו כדי להמחיש זאת, איש אינו יודע יותר מדי על

ג'רלדין מק-קורין. ידוע רק שכתבה ספרים נוספים, והיתה השנה בצוות השופטים של פרס גארדיין. ספרה "חופן של שקרים" זיכה אותה בפרס קארנגי. בצד השבח המגיע להוצאת "נגה" על הוצאת ספר קריאה משובח, האמור גם לעודד קריאה כערך מוסף, ולכריסטינה קדמון - שהעניקה לספר את המיטב שביכולת האיור שלה - אין מנוס מלברר מדוע לא נמסר התרגום לעורך מקצועי. לא אחת הצליחה המתרגמת, נעמי כרמל, להעביר לעברית את השימוש היפהפה שעשתה מק-קורין בשפה; אבל היו גם מעידות שאין להן הצדקה. מי שהציל קצרת חרסינה מחורבנה הימי - פשוט תפס בה בטרם שקעה במים; שודדי הים פעלו בחופי אמריקה המרכזית ולא בחוף הספרדי; מה הזוית שלך ו-סיסי אינם עברית; אבל חמור מכל אלה הוא השיר שנכתב בידי "המשורר לוריאט" (עמ' 69) - שיבוש מכוער, מפני שבמקור כתוב כך: " Oh yes! By the Poet Laurate, " wasn't it (עמ' 55), או בעברית: "המשורר המהולל בהא הידיעה". הבעיה החמורה ביותר היא בשיר עצמו. גם הטוב במתרגמי הפרוזה אינו אמור לדעת בהכרח לתרגם שירה - כשהוא נתקל בחרוז שאינו בר-פיצוח, מוטב שיפנה למי שמקצועו בכך. במיוחד נכונים הדברים כאן, שהרי בכך שאימצה את תבנית השירה האנגלית, במשקל מדויק של הקסמטר יאמבי ובחרוז המסורג (א-ג, ב-ד), התכוונה ג'רלדין מק-קורין, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לסוג ספרותי מתגנן זה. בכך היא מצטרפת לשורה ארוכה של סופרים המטפחים את השירה האנגלית באמצעות שורה קסומה, שורה של ציטוטים (למשל, סקוט או'דל ב"קתלין, אנא, שובי הביתה": למעשה, גילוייה-מחדש של השירה הוא מניע מרכזי בחייה של קתלין) או - כמו כאן - בחיקוי מודע לצורה מקובלת זו. נוכח הכוונה הזאת, המטמורפוזה שעברו המשקל והחרוז במעבר לעברית מזעזעים: אצל נעמי כרמל נותרו חרוזים מעטים, ואף אלה מאולצים לא אחת (חרבות/ משרתות); וגם המשקל נעדר. מאחר שאין מדובר בשיר קצר אלא ב-29 בתים המשתרעים על פני חמישה עמודים (!) קשה להסתפק בתוכן העלילתי של השיר. כדי להמחיש הן את הפער בין המקור לתרגום והן את מה שאפשר היה לעשות, פניתי לנימה קרסו - מתרגמת מיומנת בעיקר של שירה וטקסטים בחריזה ובמשקל - ולהלן השוואה בין מקור לשני תרגומים (בתים i ו-iv)

i First came the linen, like a fall of snow -
 A level glacier, glazed by starch & heat,
 Falling in sheer, white bluffs to the rug below
 To fold across the eight, carved, lion-claw feet;
 iv Beside the window Lady Bowdley stood,
 Her fingers clasped, her noble face dismayed:
 Would the Prince be late? And if he would,
 Could the quail omelettes be delayed?

דוגמת התרגום שנדפס:

i תחילה באה המפה, כמפולת שלגים -

קרחון שטוח, מוקשה בעמילן וחום,
גולש אל השטיח בצוקים לבנים תלולים
ועוטף שמונה רגלי אריה מגולפות;
iv בעד החלון נשקפה לידי בודלי,
אצבעותיה קפוצות, בפניה האציליים חרדה:
היאחר הנסיך? ואם כן,
האם אפשר להשהות את חביתת השלווים? (תר' נעמי כרמל)
דוגמת תרגום של נימה קרסו:
i תחילה הניחו המפה, משטח צחור כשלג,
מזוגג כפני קרחון מחום ועמילן.
מטה משתפלים שוליה כאדוות הפלג
עד לשמונה כפות הכפיר, נוגעים הם בכולן.
iv בודליי הגבירה מבעד לחלון צפתה,
אצבעותיה היא פוכרת, על פניה עב.
האם יבוא כבוד הנסיך בזמן? (כך תהתה)
אם יבושש, מה יהיה על חביתות השלו? (תר' נימה קרסו)

נקל להיווכח שמק-קורין מקפידה הן על שני חרוזים בכל בית (snow/below heat/feet וכו), וכך עושה גם נימה קרסו (שלג/פלג, עמילן/בכולן וכן הלאה).
אצל נעמי כרמל החרוז שלגים/תלולים מקרי בהחלט, ואינו מייצג. כדי לעמוד על העדר המשקל בתרגומה של כרמל, די להתבונן בשורה השלישית בבית הרביעי. בשורה השנייה באותו בית כתבה נימה קרסו "אצבעותיה לפותות ועל פניה עב"; מתבקש לכתוב "אצבעותיה פוכרת", אמרתי; הצירוף הלשוני נכון, אמרה נימה קרסו, אבל לא היתה מוכנה לוותר על חצי פעימה במשקל.
הקורא בתרגום לעברית מוותר על כורחו על המשקל והחרוז, וספק אם יפעל עליו הקסם שבשירה המתנגנת יפה כל כך באנגלית. בכך מחטיא תרגומה של נעמי כרמל את האלוזיה המסוימת שאליה התכוונה ג'רלדין מק-קורין. ובכל זאת צריך לקוות שילדים המציצים בספר זה - יפגעו די הצורך כדי שירצו לקרוא בו, ולקרוא בכלל.

מכתבים:

למיכאל הנדלזלץ שלום רב,י במנחם אב, 18 ביולי 1994
אשמח אם תהיה שותף לדעתי, המצורפת להלן, או תחשוב שהיא ראויה לדפוס,
או שני הדברים גם יחד. האם אתה מוכן להודיע לי בהקדם מה החלטת? אם לא
תרצה במצ"ב, אנסה את מזלי במקום אחר, בכאב לב אבל בלא טינה.
בברכה,
יחיעם פדן

מצורפת ביקורת על ספרה של ג'רלדין מק-קורין, "חופן של שקרים", בתרגומה של
נעמי כרמל ובהוצאת "נגה"; איורים: כריסטינה קדמון.
G McCaughrean A pack of lies Oxford Uni Press 1988

למיכאל שלום רב, 27 ביולי 1994
כמצוותך, כתבתי מחדש פסקה שלפני הדוגמאות מהשיר והפסקה שאחריה, וכן
שיניתי שורה בתרגום של נימה קרסו לפי בקשתה. משום כך צירפתי להלן
הפסקאות החדשות ובנוסף - הרשימה במלואה מחדש. כדי למנוע סיבוך אימצתי
השם ג'רלדין מק-קורין ומחקתי המשפט בסוגריים לקראת סוף הפסקה השלישית.
נ"ב מצ"ב צילום שטר 50 פרנק - ולא 500 - המוקדש לסן אקזופרי.
בברכה, יחיעם

נוסחים שבוטלו/הוחלפו:

מספר ההברות אינו זהה בעברית ובאנגלית במשקל היאמבי מסתבר המשקל בכך
שאימצה את תבנית השירה האנגלית, במשקל מדויק של הקסמטר יאמבי ובחרוז
המסורג, התכוונה ג'רלדין מק-קורין, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לסוג ספרותי
זה. בכך היא מצטרפת לשורה ארוכה של סופרים המטפחים את השירה האנגלית
באמצעות שורה קסומה או שורה של ציטוטים (למשל, סקוט או'דל ב"קתלין,
אנא, שובי הביתה": למעשה, גילויה-מחדש של השירה הוא מניע מרכזי בחייה של
קתלין). לגבי חלק מקוראיה הצעירים - באנגלית - אין זו
הבעיה החמורה ביותר היא בשיר עצמו. גם הטוב במתרגמי הפרוזה אינו אמור
לדעת בהכרח לתרגם שירה - כשהוא נתקל בחרוז שאינו בר-פיצוח, מוטב שיפנה
למי שמקצועו בכך. אחרי שהזדעזעתי די הצורך מהמטמורפוזה שעברו המשקל
והחרוז במעבר לעברית, פניתי לנימה קרסו - והנה השוואה בין מקור לשני
תרגומים (בתים i ו-iv).
כוונתה של ג'רלדין מק-קורין היתה, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לשירה; לפחות
כוונה זו הוחטאה בתרגומה של נעמי כרמל. ובכל זאת צריך לקוות שילדים
המציצים בספר זה ייפגעו די הצורך כדי שירצו לקרוא בו ולקרוא בכלל.

פסקה חלופית לפני הדוגמאות:

הבעיה החמורה ביותר היא בשיר עצמו. גם הטוב במתרגמי הפרוזה אינו אמור לדעת בהכרח לתרגם שירה - כשהוא נתקל בחרוז שאינו בר-פיצוח, מוטב שיפנה למי שמקצועו בכך. במיוחד נכונים הדברים כאן, שהרי בכך שאימצה את תבנית השירה האנגלית, במשקל מדויק של הקסמטר יאמבי ובחרוז המסורג (א-ג, ב-ד), התכוונה ג'רלדין מק-קורין, בלי ספק, לעורר בקורא אהבה לסוג ספרותי מתנגן זה. בכך היא מצטרפת לשורה ארוכה של סופרים המטפחים את השירה האנגלית באמצעות שורה קסומה, שורה של ציטוטים (למשל, סקוט או'דל ב"קתלין, אנא, שובי הביתה": למעשה, גילוייה-מחדש של השירה הוא מניע מרכזי בחייה של קתלין) או - כמו כאן - בחיקוי מודע לצורה מקובלת זו. נוכח הכוונה הזאת, המטמורפוזה שעברו המשקל והחרוז במעבר לעברית מזעזעים: אצל נעמי כרמל נותרו חרוזים מעטים, ואף אלה מאולצים לא אחת (חרבות/ משרתות); וגם המשקל נעדר. מאחר שאין מדובר בשיר קצר אלא ב-29 בתים המשתרעים על פני חמישה עמודים (!) קשה להסתפק בתוכן העלילתי של השיר. כדי להמחיש הן את הפער בין המקור לתרגום והן את מה שאפשר היה לעשות, פניתי לנימה קרסו - מתרגמת מיומנת בעיקר של שירה וטקסטים בחריזה ובמשקל - ולהלן השוואה בין מקור לשני תרגומים (בתים i ו-iv).

{ כאן מקום המקור ו-21 התרגומים }

פסקאות במקום הפסקה האחרונה

נקל להיווכח שמק-קורין מקפידה הן על שני חרוזים בכל בית (snow/below heat/feet וכו'), וכך עושה גם נימה קרסו (שלג/פג, עמילן/בכולן וכן הלאה). אצל נעמי כרמל החרוז שלגים/תלולים מקרי בהחלט, ואינו מייצג. כדי לעמוד על העדר המשקל בתרגומה של כרמל, די להתבונן בשורה השלישית בבית הרביעי. בשורה השנייה באותו בית כתבה נימה קרסו "אצבעותיה לפותות ועל פניה עב"; מתבקש לכתוב "אצבעותיה פוכרת", אמרתי; הצירוף הלשוני נכון, אמרה נימה קרסו, אבל לא היתה מוכנה לוותר על חצי פעימה במשקל.

הקורא בתרגום לעברית מוותר על כרחו על המשקל והחרוז, וספק אם יפעל עליו הקסם שבשירה המתנגנת יפה כל כך באנגלית. בכך מחטיא תרגומה של נעמי כרמל את האלוזיה המסוימת שאליה התכוונה ג'רלדין מק-קורין. ובכל זאת צריך לקוות שילדים המציצים בספר זה - ייפגעו די הצורך כדי שירצו לקרוא בו, ולקרוא בכלל.

לחלק כ-30 רשימות לפי תת-נושאים:

- א. קלאסית (מאה 19 ועד 1918) וגבולית (בין מבוגרים ונוער)
1. ריאליסטית: הטחנה על הנהר פלוס;
 2. פנטסיה: חורף בערבי הנחל;
- ב. ספרות נוער בת ימינו
1. ריאליסטית: משפחת ווטסון נוסעת... , אני רואה את הירח; חילופי עונות;
 2. פנטסיה: חופן של שקרים; המעניק; מינוש;
- ג. ספרי קריאה לילדים
1. עלילה שלמה: הילד מהארגז/דוריאן; דוקטור דוליטל/לופטינג; ועלי לא אכפת לך; הילד שלא הכרתי;
 2. סיפורים קצרים: פלאי מעשיות/שטיינמן; קסם הצבעים+אף אחד/שיר;
- ד. ספרי פעוטות
1. את זה
 2. העורב הלקחן
 3. סימן שאני גדול/אטלס; 4. השמיכה זהבה
- ה. ספרי עיון לילדים ונוער
1. לילדים: אני סופר ומספר; מראות; ע"ע; אטלס הרפתקאות
 2. לנוער: אנצ' בריטניקה החדשה